

SLOVO ŘEDITELE

Vážení čtenáři,

končí 95. školní rok v ZŠ Jižní IV. Byl výživný, obzvláště pro žáky 9. ročníku, které potrápil systém 2 přihlášek na střední školy s následnou obíhačkou se zápisovými lístky či podáváním dalších přihlášek na jiné školy (jeden rekordman jich podal 25). Populačně silný ročník měl v Praze silnou konkurenci v podobě deváťáků ze Středočeského kraje. Vypadá to ale, že se snad dostanou všichni na střední školu, byť ne vždycky na tu vytouženou. Držím všem palce, aby se přechod do další fáze vzdělávání obešel bez velkých problémů a na školu vzpomínali jako na alma mater, která se snažila vštípit maximum kompetencí a vědomostí pro další využití.

Mgr. Bc. Daniel Kaiser

Proběhly výlety a různé doprovodné školní akce. Na Zahradní slavnosti došlo k rozloučení s našimi letošními absolventy za přispění různých a milých vystoupení. Bývalí žáci se přišli podívat a zavzpomínat...

Červen doladí vysvědčení, na které se většina těší ne kvůli známkám, ale kvůli tomu, že v pátek 30. 6. odpoledne začnou prázdniny! A letos dost dlouhé – 65 dní! Užijte si léto ve zdraví a těšte se na novinky i tradiční akce v tom 96. školním roce!

Daniel Kaiser – ředitel školy

OBSAH MAGAZÍNU

SLOVO ŘEDITELE	2
AKTUALITY – skryté poklady kompostu, první vejce	4
ŠKOLNÍ AKCE – Přípravka na beachvolejbalu, výlety aj.	5–15
ROZHOVOR – Lucia Alali, asistent a pedagog	14
CESTOVÁNÍ – víkendová návštěva Vídně, za krásami Thajska	13–14
KULTURA – Festival bonsají, Iva Pazderková – rozhovor	17–19
MEZI ŽÁKY – ženský fotbal, Tom's Burger, deváťáci se loučí	20–28

REDAKCE

6. V – Kryšpín Vincent Michal; 7. T – Trhoň Ondřej; 7. U – Hájková Justýna;

8. O – Bakosová Kristýna; 8. R – Ray Polák;

9. K – Karman Petr a Čížek Patrik; 9. N – Humplíková Berenika

Korektura textů: Mgr. Daniela Kaudersová

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Mrkva (úprava fotek, formát textů a stran, tisk, distribuce)

Skryté poklady kompostu

V minulém čísle jste mohli najít fotku ponrav, které se vyvíjely čtyři roky u nás v kompostu. Na Serváce jsme pokračovali v prosévání kompostu a od Velikonoc se z ponrav vylíhli mladí chrousti. V podvečerních hodinách v květnu a červnu je pak můžete pozorovat v přírodě, jistě budou vylétávat. Dojde k páření a samičky nakladou opět vajíčka v příhodném prostředí školního kompostu... Mrtvé chrousty milují slepice pro jejich protein....

Daniel Kaiser – text (foto: D. Hubač)

První vejce

Dne 9. 5. 2023 školní slípka snesla první školní vejce! Z našich kuřic se tak stávají nosnice. Dospěly.

Daniel Kaiser (text + foto)

ŠKOLNÍ AKCE

Přípravka na beachvolejbalu

Zatímco se naše škola mořila v umělém dýmu a nacvičovala evakuaci, děti z přípravného ročníku se zúčastnily svého prvního beachvolejbalového tréninku. Pozvání jsme dostali z tréninkového centra u Základní školy Mikulova.

Prvním velkým překvapením byl nádherný bílý písek, do kterého jsme se vrhli samozřejmě bez bot. Trénink vedli dva trenéři. Za dvě hodiny jsme stihli vystřídat velké množství aktivit.

Běhací hry, nácvik různých druhů hodů míčem, střelbu na cíl i házení přes síť. Někteří si dokonce zahráli zápas v přehazované. Trénink byl super – jen nás opravdu překvapilo, jak je sportování v písku namáhavé. Už se těšíme se na příště.

Iva Brezinová (text + foto)

Tučňáci na vícedenním výletě

V úterý 9. 5. jsme vyrazili autobusem od Roztylského náměstí do Rudolfova. Cesta trvala přes hodinu. V den příjezdu jsme odpoledne vyrazili na rozhlednu Královka. Byli jsme v Jizerských horách, takže jsme často chodili z kopce a do kopce. Z rozhledny byly vidět Jizerské hory. Když jsme se vrátili zpět na ubytování, měli jsme pauzu a šli hrát různé hry, např. běhací scrabble. Všechny hry jsme hráli

v týmech (4). V každém týmu nás bylo 7 a sbírali jsme body za hry a soutěže. Na konci výjezdu se pak body sečetly a vyhlásil se vítěz. Druhý den jsme se vydali do ZOO Liberec a po návratu jsme opět hráli hry. Třetí den byl ve

znamení her. Hráli jsme pantomimu, mravence, miminka apod. V týmech jsme vymysleli 10 otázek a u ohně jsme na ně jednotlivě odpovídali. Večer jsme měli večerní/noční hru. Šli jsme po trojicích po odrazkách a na pěti stanovištích jsme si měli zapamatovat odpovědi. Vařili nám dobře a výlet jsme si užili.

Výlet Eoraptorů

Naše třída letos vyrazila do Českého ráje. Přinášíme pár střípků z našeho výletu.

Moc se mi líbil výlet do Prachovských skal i celodenní výlet na Trosky. Bylo to tam luxusní.

Eliška Havlíčková

Myslím, že jsme si školu v přírodě všichni moc užili. Měli jsme výtvarnou dílnu, bylo to moc fajn.

Liduška Hřebíčková

Líbilo se mi, jak jsme tančili a zpívali na diskotéce. Trochu mě mrzelo, že nepršelo a nemohli jsme běhat v dešti.

Lili Žabková

Největší legrace byl tanec na diskotéce, zpívání na mikrofon a spoustu dalších věcí. Super byl celodenní výlet, klidně bych ušel i víc kilometrů, 20 bylo málo 😊.

Ríša Kohout

Nejlepší byla „Myší díra“ – úzký průchod v Prachovských skalách, vypadalo to, že se nám nepodaří projít, ale nakonec jsme se tam vešli i s batohy.

Domča Šofrová, Anetka Lojková

Lezení po skalách a tajný indiánský výlet, na to nezapomeneme. Rádi bychom se na skály vrátili. Je super zážitek vylézt na vrchol nějaké skály. Pepi Dušková, Kája Müllerová

Líbily se mi všechny hry, které pro nás připravily paní učitelky a paní vychovatelky. Také jsem si užíval čerstvý vzduch.

Míša Straka

Užila jsem si tajnou indiánskou vycházku, když s námi paní učitelka lezla na skály a na strom. Bylo to bezva.

Adélka Franková

Škoda, že jsme nemohli zůstat déle.

Robin Jaroš

Výlet Zajíců a Žiraf

Obě třídy vyrazily na pětidenní výlet vlakem do Nové Pece. Objekt to byl prostorný a ačkoli tam s námi byly ještě další skupiny, nijak jsme si nepřekáželi. Bohužel nám nepřálo

počasí, byla zima, pršelo a všude bylo lepkavé bahýnko. Ale zvládli jsme to. Absolvovali jsme i hezký výlet mezi Novým Údolím a Stožcem, při něm jsme vyplňovali pracovní list.

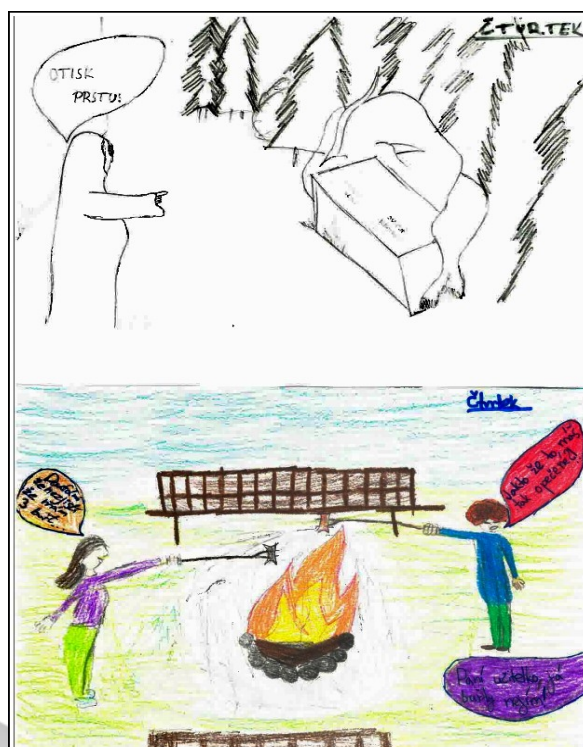
Také jsme viděli zbytky železné opony, o které nám Adam řekl zajímavé informace. A jak jsme si výlet užili? O tom vyprávějí naše obrázky z jednotlivých dní.

Daniela Kaudersová – text (kresby – vybraní žáci)

Výlet Albatrosů

I my jsme byli na výletě, a to ve Sportresortu v Samopších, kde jsme se rozhodně nenudili. Prostor je to krásný s mnoha možnostmi sportování.

Jak jsme si to užili? O tom svědčí třeba i obrázky z jednoho prožitého dne.

Tereza Bigazová – text (práce vybraných žáků)

Albatrosi a divadelní bajky

Dne 12. května jsme si celá třída zahrála divadlo. Divadlo bylo na téma bajky. Loutky jsme si mohli vyrobit ze čtvrtky nebo z ruliček od toaletního papíru, nalepili jsme na ně špejle, ale shora, abychom mohli pak hrát. Museli jsme si vyrobit i pozadí.

Bajky jsme hráli z knížek, text jsme se nemuseli učit, jenom jsme si ho četli. Ale označili jsme si ho barevnými papírky, abychom věděli, co kdo čte. Divadlo nám přinesla naše spolužačka. Bylo dřevěné a mělo červenou oponu.

A šli jsme hrát. Hráli jsem celou hodinu a byla to sranda. Někomu popadaly loutky, ale nasadili jsme je a hráli dál. Naučili jsme se něco nového i nová ponaučení, samozřejmě zábavnou formou. Pak jsme uklidili stoly a lavice a bylo hotovo. Druhou hodinu jsme si to ohodnotili a byl konec.

Sofie Vild, 5.A – text (práce vybraných žáků)

Bažanti v přírodě

My, BAŽANTI, jsme byli od 9. 5. do 12. 5. na škole v přírodě. Bydleli jsme u jednoho ze tří rybníků v ubytování Eden nedaleko Prachovských skal. Moc jsme si to tam užili. Nejlepší akce byla BOJOVKA poslední večer. A právě o té teď budu psát!

Kolem půl deváté večer jsme společně (kromě dvou děvčat) vyrazili s čelovkami do lesa. Šli jsme poté samé cestě jako v den příjezdu. Když jsme konečně dorazili na místo, odkud se mělo vycházet, rozdělili jsme se do skupinek. Někdo, jako třeba já, chtěl jít sám, a tak se k žádné skupince nepřipojil. Po rozdělení jsme si společně povídali, zatímco pan učitel Klán šel na konec cesty, kde na nás měl

čekat. Chvilí poté už vyrazila první dvojice. Paní učitelka nás pouštěla po třech minutách. Konečně přišla řada na mě. Svižným krokem jsem vyrazila do tmy. Co chvilí jsem se ohlédla. Trochu jsem se bála. Pak jsem před sebou uviděla světlo těch, kteří šli přede mnou. Zvolnila jsem. Pomalým krokem jsem došla k rozcestí. Odrázky, jež nám ukazovaly cestu, vedly lesem. Já si však myslela, že cesta vede dolů a pak doleva. Za žádnou cenu jsem však nechtěla k rybníku jménem VRAŽDA, a tak jsem šla po odrazkách. Jenže jsem minula pár odrazek a pak už jsem žádnou neviděla. Vrátila jsem se na rozcestí a rozhlédla se. Naštěstí mě dohnaly spolužačky Helča a Áďa. Společně jsme pak došly do cíle.

Eliška Headečná, 5.B – text (foto: J. Klán)

Káňata a Netopýři se vydali na Sázavu

Třídy koncových ročníků, konkrétně Káňata a Netopýři, vyměnili na čtyři dny školní lavice za krásnou přírodu na Sázavě. Místo pobytu tvořil kemp Ostrov Sázava, který se po všech stránkách osvědčil. Nezklamalo ani počasí, tudíž jsme kromě plánovaných aktivit v kempu mohli navštívit i nedaleké hrady Talmberk a Český Šternberk. Za všechny mohu s jistotou říct, že jsme se nenudili a náležitě si pobyt užili.

Tomáš Mrkva (text + foto)

Zahradní slavnost 2023

Prvního června na Den dětí, se uskutečnila jako každý rok Zahradní slavnost. Už od rána bylo každému jasné, že bude krásné počasí. Celé dopoledne bylo vyplněno posledními nácviky jednotlivých účinkujících. Ostatní studenti a učitelé připravovali své stánky s jídlem nebo s jednotlivými aktivitami. Stánků bylo spousta, v kleci se nacházely ty se zábavou a zajímavými činnostmi, mezi které patřila například výroba tašek či triček s potisky. Dole u parkoviště se naopak podávalo jídlo a nápoje. Výborné byly například nanuky prodávané paní učitelkou Bílkovou, nebo chlebíčky od pana učitele Fialky. Svě místo zde měl také stánek s Mixitem, či umělecký kovář, kde si děti mohly vyzkoušet i takovéto řemeslo.

Odbila patnáctá hodina a akce byla moderátory oficiálně zahájena, začal tak dlouho plánovaný program. Až do 16:40 se na pódiu předvedli žáci třetího, pátého, šestého a sedmého ročníku. Ani jedno představení nemělo chybu. Po krátké pauze se pokračovalo druhým blokem. Na jevišti se například předvedli žáci ZUŠ Vadima Petrova, Baby dance, Flavours a další. Blok poslední, tedy třetí, byl tvořen závěrečným předtančením devátých ročníků. Předtančení všech tříd bylo velice povedené a našlo si ohlas u rodičů i všech ostatních diváků. Každý ročník se nese v duchu nějaké inovace, tou letošní bylo pořízení snímku pro aplikaci BeReal přímo na pódiu. O tento krok se postarala třída Lachtanů společně s třídním učitelem. Pár studentů se chopilo závěrečného slova a rozloučili se, poděkovali všem učitelům. Akce tímto krokem končila.

Několik dobrovolníků pomáhalo s úklidem pódia, židlí a stolů. Někteří s radostí pomáhali s úklidem jídla, které se nesnědlo 😊. Celá akce byla nabitá od začátku do konce a všichni si ji náramně užili. Zahradní slavnost byla opravdu povedená, budeme na ni ještě dlouho vzpomínat.

Patrik Čížek, 9. K – text (foto: D. Absolon, P. Zikeš)

ROZHOVOR

Lucie Alali, asistent a pedagog

1. Jak jste se dostala k nám na školu? Co vás vedlo právě tady učit?

Do naší školy chodí má dcera a za dva roky bude i můj syn. Je to prestižní škola na Spořilově, v místě mého bydliště.

2. Co jste vystudovala za školu?

Vystudovala jsem veřejnou správu – právní specializaci na Metropolitní univerzitě Praha a evropskou ekonomiku a veřejnou správu na Univerzitě Jana Amose Komenského.

3. Co se řadí mezi své volnočasové aktivity? Co ráda děláte mimo práci?

Volného času mám relativně málo, skoro veškerý svůj volný čas trávím se svými dětmi. Dcera závodně tancuje, má často tréninky a závody. Ráda čtu, cestuji a pečuji 😊.

4. Kde budete učit a co budete vyučovat?

Budu dále asistovat v 1., vlastně už 2.L a budu učit angličtinu.

5. Zažila jste už někdy předtím nějaké zkušenosti ohledně asistentky?

Asistentkou pedagoga jsem nikdy nebyla, učila jsem děti angličtinu soukromě a ve firmách. Jsem ráda, že teď můžu být mezi tak skvělými dětmi na naší škole 😊.

Víkendová návštěva Vídně

Kdo nebyl ve Vídni? U našich sousedů, v Rakousku, asi 280 km od Prahy? Já! A tak jsme se s rodiči rozhodli vyrazit na dva dny. Ve Vídni, jako v každém hlavním městě, je toho k vidění spousta, já vám zase popíši to, co jsme stihli my. Do galerií ani muzeí při takhle krátké návštěvě nechodíme – jen je okukujeme zvenku. To jen na vysvětlení.

Bydleli jsme kousek od metra, takže do centra 2 stanice – to nám ušetřilo čas a nohy! Do Vídně jsme dorazili kolem 10. ráno, zaparkovali jsme v hotelové garáži a vyrazili do města. První zastávka byl Karlskirche, kostel svatého Karla Bartolomějského, který stojí na Karlově náměstí a opravdu to tam trochu připomínalo naše Karlovo náměstí. Odtud jsme už pěšky

pokračovali k Vídeňské stání opeře, ke galerii Albertina, která je součástí palácového komplexu Hofburg – Dvorní hrad, ten jsme také prošli. Hofburg je sídlo rakouských panovníků již od 13.století, má 16 křídel a 17 dvorů, kde jsou muzea, knihovna, také klenotnice, a má překrásnou zahradu – park. Potom byl čas na sacher, ten si ve Vídni musíte dát! Nejznámější je v hotelu Sacher, ale my šli kousek dál do kavárny Demel, krásná stylové kavárna s velkým výběrem, každý jsme ochutnali něco a Sacher dort – čokoládový s meruňkovou marmeládou a čokoládovou polevou nesměl chybět. Po občerstvení jsme zamířili ke katedrále svatého Štěpána, to je krásná gotická stavba v centru. Je viditelná z dálky, její hlavní věž je vysoká 136 m a střecha katedrály je zeleno-žlutě proužkovaná, tyto střešní tašky byly vyrobeny na jižní Moravě. To bylo z kultury asi tak všechno a hurá do Prátru! Wiener Prater je zábavní park s přilehlým parkem, který založil Josef II. Už v 18. století – i když trochu jinak. Od konce 19. století zde začaly vznikat právě i zábavní atrakce a na ty jsme se

se Sísou těšily nejvíc. Přes 250 atrakcí, to bylo něco. Nejznámější je obří kolo Riesenrad, vidíte z něj celou Vídeň. Vstup do parku je zdarma a platíte jen za jednotlivé atrakce, většinou 4 - 5 euro. Samozřejmě jsme chtěly na všechny, které buď z Prahy neznáme, anebo jsme na nich nebyly. Mamba, Prátrská věž, Sombrero, obří řetízkový kolotoč, to je jen pár z nich, které jsme si nenechaly ujít. Bylo to skvělé zakončení dne.

Druhý den byly v plánu už jen 2 věci. Po skvělé snídani jsme zase metrem vyrazili k Hundertwasserhausu, což je moderní architektura architekta F. Hundertwassera, dům je barevný a bez přímých linií a pravých úhlů. Opravdu se mi líbil, každé okno jiné, terásky porostlé stromy a keři, každá část patra jinak barevná, různé vypoukliny a jiné tvary. Podívali jsme se i do protější Hundretwasserovy vesničky. Odtud už jsme se vrátili k hotelu a jeli asi půl hodiny k baroknímu zámku Schonbrunn. Zámek je obklopen rozsáhlými zahradami, je tu ZOO, skleníky s exotickými rostlinami, fontána... strávili jsme tu půl dne a náš výlet zakončili

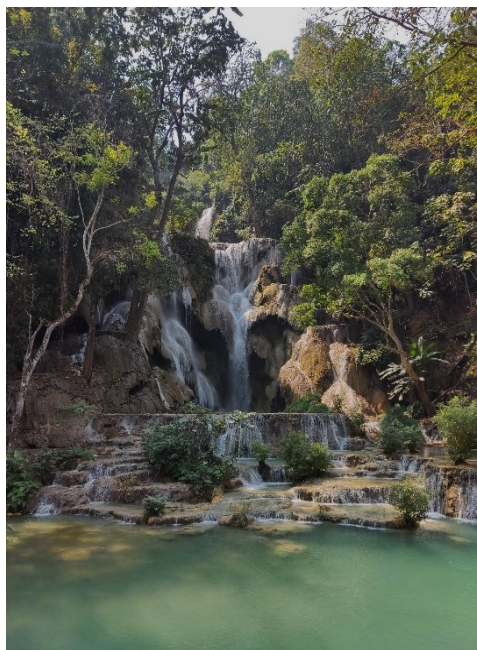
v zámecké restauraci, kde jsme si dali typický vídeňský telecí řízek s bramborovým salátem. Byl vynikající, ostatně jako celá Vídeň!

Justýna Hájková, 7. U (text + foto)

Za krásami Thajska

Letos v únoru mě čekala cesta do Thajska, která trvala cca 4 týdny. Odlet z letiště v Praze se uskutečnil 14. 2. Nejprve jsem letěl do Doha, což je hlavní město v Qataru, a poté jsem se z Doha letadlem přesunul do Bangkoku. V Bangkoku jsme zůstali 2 dny.

Dalších čtrnáct následujících dní bylo naplánovaných průvodcem, který se jmenoval Pavel a bydlí v Pardubicích. Je majitelem agentury, která organizuje

různé dobrodružné cesty po celém světě. Postupně jsme se v Thajsku přesouvali směrem na sever. 700 km od Bangkoku leží město Chiang Mai, kde jsme navštívili výrobu hedvábí. Potom jsme jeli do Chiang Rai, kde jsme navštívili modrý a bílý palác. Další zastávka byla v Chiang Khong, ze které jsme pluli do Laosu, do města Luang Prabang.

V tomto městě byla k vidění spousta chrámů a překrásné vodopády s názvem Kuang Si. 24. 2. jsme se letadlem přesouvali zpět do Bangkoku. Tady nás čekala vyhlídka Baiyoke Tower a poté spoustu dalších přesunů. Navštívil jsem ostrov Krabi, Koh Lanta, Koh Ngai a Phuket. Návrat zpátky do České republiky byl 15. 3. Cesta byla opravdu parádní a byl jsem rád, že jsem to celé mohl absolvovat.

Ondřej Trhoň, 7. T (text + foto)

KULTURA

Festival bonsají a japonské kultury

Dovoluji si pozvat všechny milovníky japonské kultury nebo botaniky na festival bonsají a japonské kultury. Uskuteční se v Botanické zahradě v Troji od 16. do 25. června v expozici japonské zahrady.

Součástí letošního ročníku výstavy je i mezinárodní bonsajové Trienále, které se v České republice koná jednou za tři roky. Jde o prestižní mezinárodní přehlídku střídající se každé tři roky mezi Českem, Německem a Polskem. Z každé země se může přihlásit pouze patnáct stromů a každý pěstitel smí vystavit pouze jeden stromek. Vybírají se tedy opravdu ty nejlepší z nejlepších. Dále se během výstavy představí na sto tvarovaných stromků z vlastních sbírek botanické zahrady, ale i od pěstitelů ze Slovenska, Německa, Polska, Mexika a Litvy. Mimořádným hostem bude mexický pěstitel a demonstrátor Enrique Castaño.

Ray Polák, 8. R (text + foto)

Iva Pazderková v kostce rozhovor

1. Jak jste se rozhodla pro dráhu herectví a stand-upu?

Tak já jsem od malička vlastně chtěla být herečka, u mě to není překvapivá věc, od jakživa jsem ráda zpívala, a už ve 4 letech jsem se nazpaměť naučila Macha a Šebestovou z gramodesky. Tehdy to zřejmě vzniklo, protože jsem byla fakt malinká a naši, když jim přišla návštěva, tak mi vždycky řekli, ať to předvedu. Viděla jsem, že mě dospěláci poslouchají, že je to baví a že je dokážu zaujmout a pobavit. Jinak já jsem šla do dramaťáku, když mi bylo 9 kvůli své nejlepší kámošce, protože jsem s ní chtěla sdílet koníčka. Ona odešla po pár měsících a já jsem tam

zůstala, protože mě to moc bavilo. Takže odmalička jsem chtěla být herečka nebo zpěvačka, ale protože jsme v rodině nikdy žádného umělce neměli, netušila jsem, do čeho se dávám.

2. Co je pro vás lepší stand-up nebo divadlo?

Já nemám ráda tyhle otázky. Nemám je ráda z toho důvodu, že se bavíme o absolutně odlišných žánrech. Stand-up je diametrálně odlišný od divadla, je to pro mě ta nejtěžší forma živého vystupování.

3. Jaké jsou vaši koníčky ve volném čase?

Ve volném čase ze všeho nejraději samozřejmě spím a koukám na Netflix. Ale obecně moc ráda chodím na dlouhé procházky, cvičím, ráda vařím a čtu. Sport a pobyt v přírodě, daleko od civilizace, to je ten největší relax.

4. Byla jste v SURVIVORU? Jak jste se tam cítila? A co při návratu domů?

Fantasticky, já jsem byla tak šťastná. Za celý svůj dospělý život jsem nikdy nebyla takhle šťastná, v klidu, i když samozřejmě hladová. V půlce jsem vypadla, což mě velmi mrzelo, protože jsem si nesáhla na žádný svůj limit. Taky jsem nevěděla, že musím mít nějakou alianci, naivně jsem tam jela s představou pouhého přežívání a soubojů, což je celkem vtipné.

Návrat z té bezstarostnosti do reality byl těžký, stýskalo se mi po tom vnitřním klidu a nevědomosti. Ale těšila jsem se samozřejmě na rodinu a přátele.

5. Vzkázala byste něco našim čtenářům?

Já vždycky říkám, opatrujte se, respektujte se a mějte se rádi a ono to jako stačí. A taky mějte rádi život, protože nikdy nevíme, jak dlouhý bude. A i když se člověk občas dostane do těžké situace, je strašně důležité, jak se k té situaci postaví, je dobré se za každou cenu snažit najít na všem aspoň něco pozitivního.

Ženský fotbal a jeho historie

První zmínka o ženském fotbale byla již ve 13. století ve Francii. Tam se ženy zúčastnily lidových her s míčem. Podoba fotbalu, jak ho známe dnes, byla v ženské formě zaznamenána v 18. století ve Skotsku. Tam koneckonců vznikl i první ženský tým - British Ladies' Football Club, založen Nettie Honeyballovou. Během 1. světové války musely ženy zastoupit muže v ledačem, jak v těžkém průmyslu, tak ve fotbale. Právě pro zaměstnankyně zbrojních továren vznikl The Munitionettes' Cup a uskutečnily se dva ročníky! V dubnu roku 1920 se sehrál první historický mezinárodní zápas mezi Prestonským týmem Dick, Kerr's Ladies a Francií. Zápas skončil 2:0 pro Perston. Ženský fotbal postupně rostl na popularitě a na zápasy chodilo klidně přes 50 000 diváků.

Po roce 1921 Anglická fotbalová asociace zakázala ženám trénovat na fotbalových hřištích, a proto musely hrát v parcích či na ragbyových hřištích. Ale roku 1969 vznikla Ženská fotbalová asociace a tento zákaz byl konečně po skoro padesáti letech zrušen. Postupně popularita rostla. V sedmdesátých letech v Itálii mohly ženy hrát fotbal profesionálně, ale pouze na poloviční úvazek. Zde opět narážíme na diskriminaci žen, protože fotbal je přece "klučíčí" sport. Já osobně se setkávám s narážkami od kluků na to, že fotbal hraji. Ne, že bych si z toho něco dělala, samozřejmě. Nejlépe by to asi vystihla písnička "The man" od Taylor Swift. V roce 1996 byl ženský fotbal zařazen na program olympiády a první mistrovství světa v ženském fotbale bylo roku 2001. Další mistrovství nás čeká tento rok v červenci na Novém Zélandu.

A jak je to v Česku? První zápas v Československu se odehrál v roce 1985, a to proti Maďarsku. Zápas skončil remízou. Jinak je u nás několik dívčích týmů. Mezi ně patří například: Slavie, Sparta, ABC Braník, AFK Slavoj Podolí... Pokud by některá z vás měla zájem, můžete se mě kdykoliv zeptat a já vám pomůžu nějaký vybrat.

Květinový den

Žáci 9. L (Lachtani) vytvořili 3 skupiny a 10. 5. prodávali symbol boje s rakovinou – kvítek měsíčku zahradního. Následující dva dny je bylo ještě možné koupit na vrátnici. Podařilo se tak získat **14 571 Kč** a přispět na vývoj léků proti nádorovým onemocněním. Díky všem, kteří jste také přispěli!

Daniel Kaiser (text + foto)

Tom's Burger párty

Pondělí 15. 5. se neslo v duchu oslavy, na které kromě konzumace výborných hamburgerů či hranolek došlo k předání certifikátů těm nejmenším kuchtíkům ze ZŠ Jižní. Akce se tentokrát konala v OC Chodov v podniku, který

je právě těmito pokrmy vyhlášený, kuchtíci mohli nakouknout do procesu přípravy jídla. Jak si oslavu užívali samotné děti, posuďte sami.

Tomáš Mrkva (text + foto)

No backpack day

V pátek 19. 5. se na naší škole uskutečnil den bez batohů. V tento den si žáci měli přinést své učení v čemkoliv, jen ne v batohu. Kvůli ne zrovna dobré

informovanosti se této výzvy zúčastnila pouze hrstka žáků. Mohli jste je vidět, jak si učení nosí v nákupním košíku, na nafukovacím lehátku nebo v koši na prádlo.

Ray Polák, 8. R – text (foto: T. Mrkva, žáci 7.T)

Tvoříme bajky – Albatrosi

Kaktus

Jen být dobře ozbrojen! Hled'te, jak se mne člověk bojí! Dokonce mne obsluhuje.

Vlk

Ten beránek měl špatné úmysly. Chtěl se přede mnou ukrýt.

Ne, ne. Tyhle bajky jsme nenapsali my. To Karel Čapek. Ale nám posloužily jako inspirace pro naši vlastní tvorbu. Tak tady je:

Komár

Ti lidé jsou na mě hodní, neustále mi tleskají.

Komár

V noci přiletím, zakousnu se a vy mě zabijete, protože mám hlad.

Kočka

Na cestu mi svítí dvě světla a v kapsičkách mám šestnáct ostrých nožů.

Srnka

Ten myslivec měl zlé úmysly. Nechal mě najíst v krmelci a pak mě zastřelil.

Žáci 5.A – autoři bajek

Přání od srdce

Žáci třídy Lvů se zúčastnili projektu „Přání od srdce“, který propojuje napříč generacemi dobrovolné dopisovatele s lidmi důchodového věku, kteří žijí v domovech důchodců nebo osamoceně ve svých domácnostech.

Lvi potěšili seniory v Centru sociálních služeb v Prostějově tím, že jim napsali dopisy a využili tak svých nově nabytých schopností. Děti se tak učí nahlížet na starší generaci s respektem a pochopením a svými zážitky, příběhy a obrázky tak projasní všední dny seniorům, kteří často trpí nedostatkem sociálních kontaktů.

Věříme, že psaní seniory potěší, a doufáme v pravidelné dopisování a třeba i nová přátelství!

Lucie Alali (text + foto)

Otec a syn Altschulovi

Zdají se vám tato jména povědomá? Už jste je někde četli? Pokud jste všímaví, tak jistě odpovíte, že ano. Jména Pavla a Rudolfa Altschula jsou napsána na pamětní desce ve vestibulu staré budovy naší školy.

Spolu s panem učitelem Nedelkou, který celý program připravil, a se třídou 9.L jsem se vypravila na vycházku po Spořilově, abychom se dozvěděli něco zajímavého o těchto dvou pánech.

Byli to otec a syn. Pavel Altschul se narodil v roce 1900 a jeho syn Rudolf v roce 1927. Protože Pavel byl židovského původu, zemřeli oba za druhé světové války. Pavel v Terezíně a jeho syn pravděpodobně na pochodu smrti z koncentračního tábora Flossenbürg. Pavel Altschul byl novinář, fotograf a vydavatel ilustrovaného časopisu Světozor. Jeho syn Rudolf byl básník a člen Spořilovských surrealistů. A jsme u toho, proč jsme při pátrání po těchto dvou mužích procházeli Spořilovem – rodině totiž patřila jedna ze spořilovských vil, ke které jsme došli. Předtím jsme si ale přečetli jednu z Rudolfových básní a povídali si o ní. Pak jsme se věnovali studiu dobových materiálů, které zobrazovaly jednu příhodu z jejich života. Co to bylo, vám nebudu prozrazovat, protože příští deváťáci podobnou vycházku také jistě absolvují. Ale můžu prozradit, že jsme se dozvěděli mnohé o životě židovských občanů za Protektorátu, o tom, co jim fašisti zakazovali a jak jim ztrpčovali život.

A jak se akce deváťákům líbila?

Vycházka, i přes to, že mě na začátku moc nebavila, mě v průběhu začala zajímat a dozvěděl jsem se spoustu nových informací. Rád bych na nějakou podobnou vycházku šel znova.

Lukáš

Z vycházky jsme si odnesli mnoho nových informací a rádi bychom si podobnou vycházku zopakovali.

Štěpán a Jáchym

Jelikož Rudolf Altschul žil na Spořilově, je nám tento příběh blízký a jsme rádi, že jsme se dozvěděli spoustu nových a zajímavých věcí.

Klára a Bára

Daniela Kaudersová – text (popis akce)

Deváťáci opouštějí školu

Netopýři se rozhodli se školou rozloučit formou nejčastěji užívaných frází, které často v hodinách jejich pedagogů zaznívaly, a budou je provázet i v budoucnu při vzpomínkách na naši školu. Znáte-li je také, to posuďte sami.

Já nejsem žádnéj tvůj bro.

Věc se má tak...

Jsi na tahu.

To byl chyták.

Ten telefon sem.

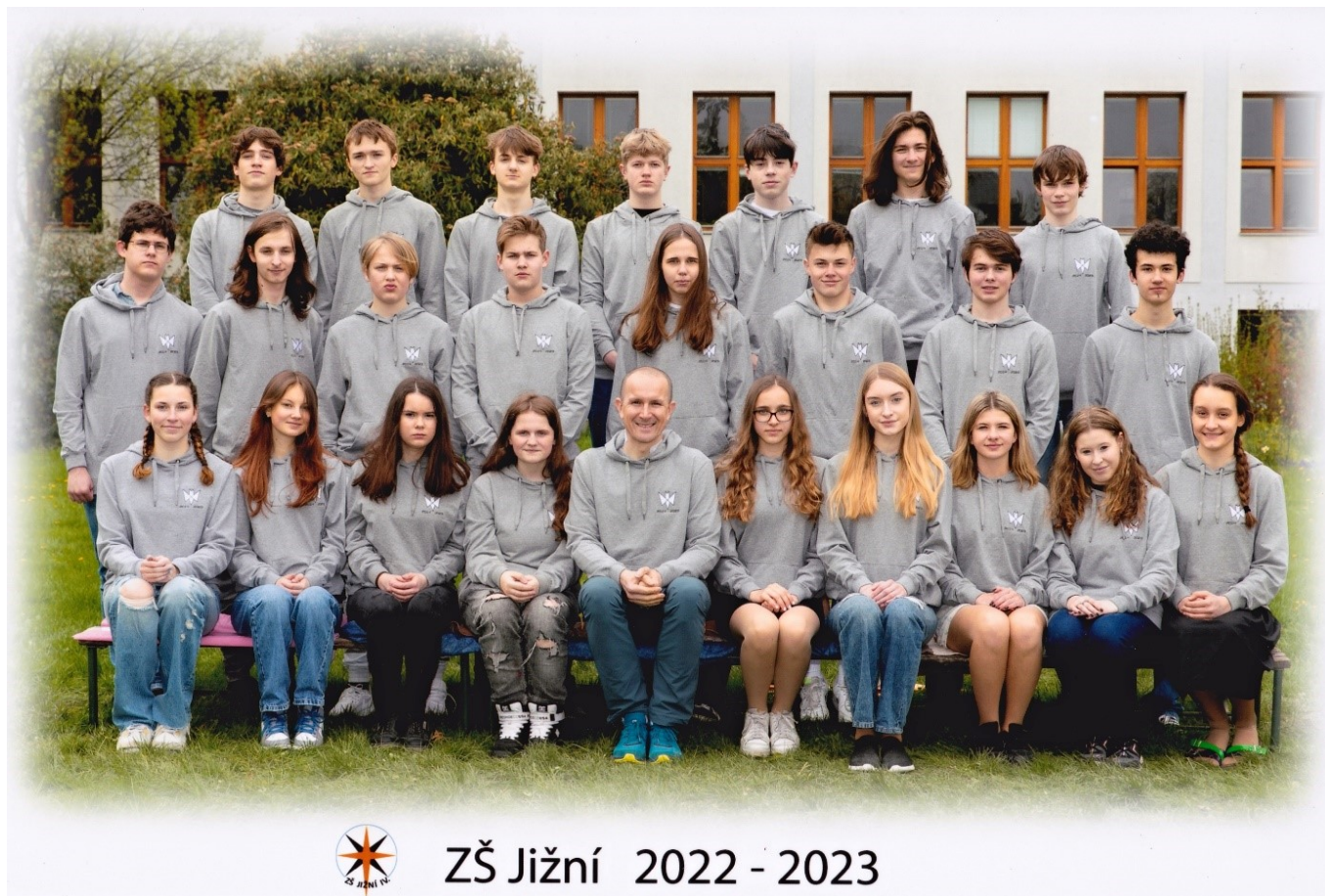
To je tragédie.

Nežvaň! Chápete to?

Ty vrahu!

Zcela upřímně...

Studium na základní škole připomínalo sen, občasně i noční můru. Stejně jako jídla ve školní jídelně jsme to ustáli, ale podruhé už by to bylo těžké sousto. Za vstřícný přístup děkují všem pedagogům Netopýři.

Podobný styl rozloučení se se školou zvolili také Káňata, ti se ovšem snažili doplnit již ony výrazy učitelů o reakce samotných žáků. Svou prezentaci pak ještě doplnili o kresby některých z nich.

Nespi! Já nespím

To by ti rodiče měli vidět! No, však oni to vidí.

Stačí pařit do dvou, ne do tří. Já dneska nepařil.

Zabitá hodina zase. To nevadí, budeme hrát na mobilu.

Dneska KAHOOT? Yes, to vyhrajeme.

Chápete to? Anooo, chápeme.

Ti, co jdou na gympl, by to měli vědět! Ne já.

Natálie

Babette

Radovan

Dominik

Venda

Péťa

Theodora

Studium na této škole byla pro někoho pohádka a pro někoho občas i horor, každopádně každý z nás došel do vytouženého cíle, a to hlavně díky skvělým učitelům. Děkujeme za všechno!

ZŠ Jižní 2022 - 2023

Jednoduchou, avšak neméně efektní formu rozloučení zvolila i třída Lachtanů.

Devět let na základní škole je za námi a my bychom se s vámi chtěli rozloučit.

Byla to tedy jízda, místy těžká i nebezpečná, ale nakonec jsme se všichni šťastně dostali do cíle. Rádi bychom poděkovali celému učitelskému sboru, že nás naší cestou provázel s takovým klidem a soucitem a že i díky Vám jsme se dostali na střední školy. Díky samozřejmě patří i našim spolužákům, za to, že jsme ve škole mohli prožívat chvíle plné radosti.

Za chvíli se ve škole už nebudeme vídat, přesto doufáme někdy na shledanou.